

GOTTHARD

neznámým pojmem, pod nímž si maximálně představíme neochotné a nedobrovolné odepírání toho, co bychom rádi.

Poslušnost Bohu či některým lidem? Přitom poslušnost je zdůrazňována v Bibli jako nejčastější požadavek, kterým má věřící prokázat, že na místo Pána, Učitele či Mistra nedosadil sám sebe. Než poslechnout to, co se nám nelíbí, nepozdává, nebo i nechce, je lépe se od těch, kteří tuto poslušnost vyžadují, buď vzdálit úplně, anebo aspoň pomyslně či nahlas distancovat. Úplná svoboda, která není zotročena žádným zbytečným omezením, je mnohem větším lákadlem než to, co bude i letos v postní době zaznívat z kazatelny či ambonů.

Mohli bychom pokračovat dalšími zásadami, kterými by křesťanská pospolitost a její představitelé měli vynikat. Pokora? Co to vlastně je? Pohostinnost? Vůči komu? Ochota někomu pravidelně pomáhat? Kdy a kde na to vlastně najít čas? Duchovní život? Je snad opravdu nutné chodit do kostela i někdy jindy než v neděli a zajít někdy na adoraci před svatostánkem? Navštěvovat nemocné? Kdy jsme naposledy překvapili v nemocnici někoho ze svých známých, nepočítaje nejbližší vlastní příbuzenstvo?

Než se přiznat k tomu, že tyto zásady neumíme, nebo možná ani nechceme umět, je pak snadnější svolávat mnohatisícové poutě, vyjít s křesťanskými transparenty do ulic, nebo podávat žaloby k soudu na ty, kteří si nás dovolí urazit.

Začíná postní období. Budeme si reálně sypat popel na hlavu? Jako jednotlivci, jako páry, jako rodiny, jako farnost, jako institucionální církev?

Pojďme to aspoň zkusit. Více než jindy se druhým omlouvat. A nebát se skutečnosti, že recipročně se možná omluvy nedočkáme. V takových okamžicích se podívejme na kříž s Ježíšem. Zvládneme to snadněji.

P. Milert

Na obálce hrob P. Vojtecha Homoly, Hřbitov Malvazinky, oddělení BII, hrob 141. U Sv. Gotharda sloužil od února do října 1958 jako kaplan za působení zdejšího administrátora P. Josefa Hermacha.

Zkušenosti nejen v jiných zemích, ale i u nás ukazují, že farnosti, které neprošly proměnou a zůstaly v zaběhnutých kolejích ve stylu: kněz, který vše zajišťuje, pár jeho nejvěrnějších, kteří mu pomáhají, a zbytek pasivních návštěvníků, zanikají. Přežívají pouze ty komunity, pro které je víra životním stylem a církev konkrétní společenství, které tvoří. Každý z pokřtěných by tedy měl najít tu „svou komunitu“, z které nejen čerpá, ale pro kterou rovněž žije, a v ní také ten „svůj tým“, který zajišťuje určitou oblast farního „rodinného života“.

VARHANÍCI

Jsme jednou z mála pražských farností, kde je zajištěn varhanní doprovod při každé mši svaté, a to i ve všední den, dokonce i ve čtvrtek při brzké ranní mši. Naši varhaníci jsou rovněž schopni posloužit kvalitním provedením duchovních skladeb jak při svatebních obřadech, tak i při rozloučeních se zemřelými v našem kostele.

Vedoucí týmu: Martin BUREŠ

Zástupce: František KOP

Ideální situace je ve společenství, které si ze svých vlastních členů najde někoho, kdo se zajímá o varhany natolik, že se pustí do jejich studia a naučí se na ně hrát. Pokud by se tedy našel někdo, kdo by chtěl patřit do naší komunity a zároveň vypomáhat svým hudebním talentem, určitě se ozvěte.

Pište na: varhanici@farnostbubenec.cz

V kopii na: farar@farnostbubenec.cz

Každou postní dobu se ve farnosti nejen něčeho odříkáme, ale to, co si vědomě za těch 40 dnů odřekneme, přepočítáme do částky, kterou každoročně odvedeme někomu potřebnému. Tentokrát se pastorační rada rozhodla vyhovět prosbě zambijského arcibiskupa, který se dozvěděl o naší aktivitě Modlitba za svět, a protože si je vědom toho, že jeho země přijde na řadu až za několik let (písmeno „Z“), bezelstně poslal prosbu, jestli bychom nemohli pomoci některým nuzným v jeho diecézi už nyní. Na kladnou odpověď poslal dlouhý dopis, ze kterého vybíráme aspoň krátkou část:

HAPPY JUBILEE YEAR OF 2025

Sending you fraternal greetings from Kasama Archdiocese-Zambia, Africa. The Holy Father Pope Francis has proclaimed that 2025 will be a Holy Year of Jubilee, something which happens ordinarily every 25 years.

The present-day Archdiocese of Kasama was founded at Mambwe Mwela in 1891 by Missionaries of Africa popularly known as White Fathers. It was part of a vast Vicariate comprising of Northern and Eastern Zambia and Malawi. We have over 850,000 Catholics in 38 Parishes.

Our country ranks among the countries with the highest levels of poverty and inequality globally. Poverty reached 60 % of the population in 2022, up from 54.4 % in 2015. Over 6.4 million people in our country have no access to clean water.

Some of our Parishes are remote and difficult to access. We want to facilitate our remote Parishes with a 10,000 liters tank in order to enable. This project once funded, will also be a great relief for the local population, who are struggling to get access to drinking water.

I write to you with open hands requesting you for a financial Gift that will help our remote Parishes and Priests to have access to clean water. United in prayer and praying for peace.

In Christ, I remain,
† Rev. Ignatius Chama
Archbishop of Kasama Archdiocese

ŠTASTNÝ JUBILEJNÍ ROK 2025

Posílám vám bratrské pozdravy z africké arcidiecéze Kasama v Zambii. Svatý otec papež František vyhlásil, že rok 2025 bude Svatým jubilejním rokem, což se běžně děje každých 25 let.

Naše současná arcidiecéze Kasama byla založena v Mambwe Mwela v roce 1891 africkými misionáři lidově zvanými bílí otcové. Byla součástí rozsáhlého vikariátu zahrnujícího severní a východní Zambii a Malawi. Ve 38 farnostech zde žije více než 850 000 katolíků.

Naše země však patří mezi země s nejvyšší mírou chudoby a nerovnosti na světě. V roce 2022 dosáhla chudoba 60 % obyvatel, zatímco v roce 2015 to bylo 54,4 %. Více než 6,4 milionu lidí v naší zemi nemá přístup k čisté vodě.

Některé z našich farností jsou odlehle a těžko dostupné. Chceme jim usnadnit práci nákupem nádrží o objemu 10 000 litrů. Tento projekt, jakmile ho budeme moci zaplatit, bude velkou úlevou pro místní obyvatele.

Píšu Vám s otevřenou náručí a prosím o finanční dar, který pomůže našim vzdáleným farnostem i kněžím, aby měli přístup k čisté vodě. Jsme sjednoceni v modlitbě i v modlitbě za mír.

Zůstávám v Kristu,
† Rev. Ignatius Chama
arcibiskup arcidiecéze Kasama

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Guinea-Bissau

3. března 2025 – 6. dubna 2025

O tomto malém státu v západní Africe mnoho článků na internetu nenajdeme. Dokonce neexistuje žádná turistická publikace nejen v češtině, ale ani ve většině dalších jazyků. A tak není divu, že Guinea-Bissau patří k nejméně navštěvovaným zemím: za rok tam přijde přibližně tolik zahraničních návštěvníků (z různých příčin), kolik za jediný den navštíví Prahu... A tak není divu, že pokud se tam někdo jako dobrodruh vypraví a nemá anebo ani nechce mít žádné podrobnější informace o tom, proč tomu tak je, uvidí především to, že je zde panenská příroda, že moře u břehů tohoto státu je v důsledku absence lidí výjimečně krásné a čisté, takže i na mapách Google vypadá jinak než u ostatních břehů. A pak...

Několik desítek kilometrů od pobřeží se rozprostírají Bissagoské ostrovy, přes 20 větších a asi 60 menších ostrovů, které se dokázaly celá staletí bránit i portugalským kolonizátorům. Jsou tam džungle a v nich vesnice s překrásnými, i když chudými chýšemi bez nábytků a jiného zařízení, na které jsme zvyklí. Loď sem jezdí pouze jednou týdně, a to pouze tehdy, když někdo z ostrovů potřebuje na pevninu. Celá společnost, která žije na těchto ostrovech, je velmi matriarchální: žena si vybírá muže,

který ji pak nemůže odmítnout. Ženy také řídí společenský, jakož i svůj náboženský život, ke svým bohům vedou ostatní obyvatele ostrovů právě ženy, protože věří, že jsou potomkově čtyř sester.

Nejen na těchto ostrovech, ale i hluboko ve vnitrozemí je v Guineji-Bissau spolu s Jižním Súdánem nejvíce rozšířen animismus nejvíce na světě. A protože animismus zakazuje vykořisťovat přírodu, neboť se věří, že i v neživých předmětech jsou duchové, tak se zde nekácejí stromy a Bissau patří k nejlesnatějším zemím. A do některých oblastí místní turisty nebo cizince obecně ani nepustí. Protože by to místo znesvětili.

A další výjimečnost Guiney-Bissau: má největší podíl mangrovů na světě. Mangrovky jsou zvláštním biotopem, protože představují stromy a keře s vysokými vzdušnými kořeny, které jsou schopny přijímat potřebné výživy jak ze sladké vody řek, která v těch místech ústí do moře, tak ze slané mořské vody, která je zasahuje při každém přílivu. Je to místo obrovských želv a nejzápadnější lokalita, kde se vyskytuje šimpanz, jenž se dokonce tady někdy naučil vytáčet ze stromů med.

Ale pak se stačí dozvědět, proč tady je tak málo cizinců, a člověk pochopí i to, proč je tady tak velká chudoba. Ti, co zemi vládnu už od vyhlášení nezávislosti, nejen nedokázali zemi přivést k demokracii a rozvoji, ale ani zabránit zločineckým gangům, které mj. z Guiney-Bissau činí také místo nejsnadnějšího obchodu s kokainem.

Večer věnovaný Guinei-Bissau

3. března 2025 – 17:30 mše svatá s úmyslem za Guineu-Bissau, 18:15 prezentace základních informací (Tomáš Dynybyl), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Eva Kličková).

Devadesátku loni oslavila s celým kostelem. Paní Alenku Kartašovou pozná snad každý. Její povzbudivý úsměv, typický účes, milý a zároveň rázný projev. Nemnozí ale znají její životní cestu.

Narodila se do pražské rodiny, zpočátku žili s rodiči u babičky, později v malém jednopokojovém bytě. „Když jsme se odtamtud stěhovali, protože táta dostal větší byt, začala válka a on narukoval,“ vypráví paní Alenka. Z dětství ráda vzpomíná na nedělní mše v kostele Panny Marie Andělské na Hradčanech, kam rodina docházela.

ZIVOTNÍ ZKOUŠKY

Po maturitě chtěla studovat medicínu, ale pro velký počet zájemců nebyla přijata. To ji zlomilo. Přírodní vědy ovšem nezavrhl a získala místo laborantky v nově vznikajícím fyzikálním ústavu Akademie věd v Bubenci. Z jejich kolegů se postupně stali úžasní kamarádi. Právě oni, její táta a maminka jí byli oporou, když po deseti letech manželství její životní partner zemřel a ona zůstala sama s malým synem. Aby rodině přilepšila, musela přijímat spoustu práce navíc.

DŽÍNY Z NEBE

„Žili jsme opravdu skromně, ale byla u nás láska, porozumění. Boží pomoc se odrážela

úplně ve všem,“ říká paní Alenka. „Jára se výborně učil, on byl strašně hodné dítě a nikdy nic nepožadoval. Jednou jsem mu potřebovala koupit džiny. Ale stály tři stovky a já je neměla. A jak jsem šla z práce, přišlo, nikde nikdo a na chodníku ležely zmačkané promáčené tři stovky. Na korunu přesně. Tak jsem synovi ty kalhoty koupila.“

NÁVRAT K VÍŘE

S výchovou syna pomáhal hlavně otec paní Alenky. Z malého kluka vyrostl úspěšný stomatolog Jaroslav Kartaš. „Až když přišel Jára z vojny a dostal umístěnku do zaměstnání, tak můj táta umřel.“

Ona sama byla v té době k víře spíše vlažná. „Do kostela jsem chodila málo. Vím, že pro mě není žádná omluva. Cítila jsem, že mi Bůh chybí, ale nedokázala jsem to překonat. Pomohlo až silné a opakované Boží volání k mému návratu,“ přiznává dnes jednaděsátiletá farnice.

„Když jsem pak cestovala do Itálie, toužila jsem jít v Římě ke svatému přijímání, kde jsem roky nebyla. Kamarádka mi poradila jít ke svatému Antonínovi, kde zpovídal pater Příbyl. Nevěděla jsem, jestli mi vůbec dá rozhřešení, ale dal!“

KRONIKA BYLA TAK TĚŽKÁ

Po návratu začala paní Alenka pravidelně chodit do bubenečské farnosti, jezdila na duchovní cvičení pod ochranou Panny Marie Svatohorské, zpívala ve sboru, každý pátek uklízela kostel, a nakonec od otce Bogdana Pelce přijala úkol psát kroniku. „Nechtělo se mi do toho a navíc od 50. let zápisy chyběly. Se jmény kněží mi pomohl doktor Svoboda, řadu informací si pamatovala Jindřiška Grecová. Po deseti letech jsem to předala dál, už jsem tu obrovskou knihu ani neunesla. Když mi farní rada za tu práci dala ocenění, tleskali mi nejen moji přátelé jako třeba manželé Kopkovi, můj bratranec varhaník František se ženou, ale vlastně všichni. Cítím, že jsou všichni na mě strašně hodní. Můj syn, tři vnoučata a tři pravnoučata. Děkuji Bohu za rodinu, za každý den, za dar života. Všecko přijímám s pokorou od Boha, protože vím, že je to jeho vůle.“

POZVÁNKA NA PŘEDNÁŠKU A BESEDU O HISTORII JUBILEJNÍCH ROKŮ

Historie Jubilejních roků sahá k lidovému přesvědčení, že kdo v roce 1300 navštíví Řím, dosáhne od Boha velkých milostí. A tak se v tom roce vydaly na pěší pouť do Říma davy věřících, na což teprve zareagoval papež Bonifác VIII., který během jednoho z velkých shromáždění poprvé udělil přítomným úplné odpustky. Následoval Svatý (Jubilejní) rok 1350, roku 1470 bylo rozhodnuto, že se pro příště bude konat každých 25 let. Od té doby se v řádném termínu nekonal pouze dvakrát: v roce 1800 kvůli napoleonským válkám v Itálii a roku 1850, kdy papež Pius IX. žil v exilu mimo Řím.

Přednáška se koná v komunitním centru na faře ve **čtvrtek 3. dubna 2025 v 18:00.**

doc. Mgr. Jaroslav ŠEBEK, Ph.D., DSc.
Historický ústav AV ČR

Jaroslav Šebek je český historik zaměřující se na dějiny českých zemí 20. století, zejména církevní dějiny, dějiny politických stran a česko-německé vztahy. Je autorem řady odborných studií. V roce 2006 publikoval knihu Mezi křížem a národem, pojednávající o sudetoněmeckém katolicismu. V roce 2024 mu vyšla obsáhlá monografie o kardinálu Františku Tomáškoví. Získal Cenu předsedy Akademie věd ČR za propagaci a popularizaci výzkumu, experimentálního vývoje a inovací.

5. března 2025
BIBLICKÁ HODINA NENÍ
(Popeleční středa)

12. března 2025
221. RŮZNÉ ZÁKONY
Deuteronomium, kapitola 21

První část této kapitoly se vrací k tomu, co bylo řečeno v předchozích částech o válce a o vraždě člověka, navíc zdůrazňuje, že se obyvatel zaslíbené země, resp. příslušník vyvoleného lidu nemůže tvářit, že se ho netýká smrt cizince, tedy toho, který k nim nepatří. Krev tohoto zavražděného cizince volá k Hospodinu stejně jako krev Izraelity. V dalších verších se řeší zcela konkrétní situace, které mohly nastat a které nebyly zdaleka ideální. Zamilovat si ženu z cizího národa je sice přípustné, ale pak z ní musí udělat manželku, nikoli otrokyni. Stejně tak nemůže muž dělat rozdíl mezi první a druhou manželkou, pokud žije v polygamických vztazích. Na dnešní dobu neobvykle pak zní příkázání, jak naložit se synem, který se vzpírá předpisům, které jeho rodiče dostali od Hospodina.

19. března 2025
222. RŮZNÉ PŘEDPISY
Deuteronomium, kapitola 22

Sbírka různých zákonů a předpisů pokračuje popisem různých situací. Kazuistickým způsobem se tak učí Izraelita proměňovat Boží

Slovo do praxe v každodenním životě, ať už jde o vztah k nalezené věci (tady případ nalezení zatoulaného zvířete), která se tím pádem nestává majetkem nálezce, ale také o vzpouru vůči přirozenému Božímú řádu, jako je záměna svého pohlaví, k čemuž docházelo nejen ze sexuálních důvodů, ale především z vypočítavosti. Soupis dalších předpisů osciluje mezi na svou dobu velmi praktickými příkazy (udělat zábradlí na střeše svého domu, aby z ní nikdo nespadol) a dnes možná poněkud podivnými normami (zákaz orat zároveň s volem i oslem), jejichž pochopení vyžaduje hlubší výklad než pouze doslovnou četbu textu.

26. března 2025
223. HUMANITÁRNÍ A KULTICKÉ PŘEDPISY
Deuteronomium, kapitola 23

Pro Žida představuje kniha Deuteronomium nejdůležitější a nejposvátnější část celé Tóry, tedy Zákona, který má pravověrný člověk zachovávat za každých okolností. V několika kapitolách je shrnuto, jak se má chovat, na mnoha konkrétních příkladech pak ukázáno, co je v Boží normě podstatné a neměnné, a co si naopak člověk může přizpůsobit podle okolností, avšak tak, aby se nevytratil podstatný obsah napsaného Slova. Hospodinův lid je v Tóře vždy míněn v náboženském, nikoli profánním kontextu: Bůh stvořil člověka jen proto, aby mohl s ním sdílet (věčný) život, avšak po prvním hříchu mu zároveň dává možnost pro tuto cestu se rozhodnout svobodně: nepustí ho však, ale svými předpisy ho po této cestě vede, aby z ní nesešel a nezačal si i svět užívat podle svých představ. Princip, který je důležitý v každé době.

Tam, kde je to možné, opět se po mnoha stáletích upřednostňuje přijímání eucharistie nejen pod způsobem chleba (hostie), ale i vína. Hluběji se tak chápe propojení svatého přijímání s poslední večeří, kdy Ježíš tímto symbolickým oddělením těla a krve jasně židům ohlásil, že je obětí, která dává svůj život za hříchy, protože takto měl každoročně člen vyvoleného národa obětovat zvíře. Jednorozční a neporušený beránek byl přiveden do chrámu, kde ho kněží od těch, kteří ho přivedli, převzali a rituálním zabitím oddělili krev od zbytku těla.

Protože většinou není prakticky možné rozdávat svaté přijímání pod způsobem chleba i vína, u Svatého Gotharda se tak děje každý čtvrtek ráno. A kromě toho vždy na Zelený čtvrtek a na slavnost Božího Těla (Těla a Krve Páně).

Je asi pochopitelné, že hostii namočenou v proměněném vínu nemůže kněz přijímajícímu položit na dlaň, proto nezapomeňte, že tehdy a tam, kde se přijímá pod obojím, je potřebné správně otevřít ústa a zase je zavřít až tehdy, když kněz položí eucharistii na náš jazyk. Jakkoli to zní směšně, není výjimkou, že některý přijímající uchopí proměněnou hostii svými rty. V případě, že je hostie podávaná s krví Páně, to však nemusí dopadnout dobře...

Pokračování Všeobecných pokynů k Římskému misálu ↓

283. Kromě případů uvedených v příslušných knihách pro jednotlivé obřady je přijímání pod obojí způsobou dovoleno:

- a.** kněžím, kteří nemohou celebrovat ani koncebrovat mši;
- b.** jáhnovi a ostatním, kdo při mši konají nějakou povinnost;
- c.** členům společenství při konventní nebo »komunitní« mši, seminaristům, všem účastníkům duchovních evičení nebo duchovního či pastoračního setkání.

Diecézní biskup může pro svou diecézi stanovit normy pro přijímání pod obojí způsobou, které je třeba zachovávat i v kostelích řeholníků nebo v malých skupinách. Má také pravomoc dovolit přijímání pod obojí způsobou, kdykoli

se to zdá být vhodné knězi, jemuž je svěřeno nějaké společenství jako vlastnímu pastýři, pokud jsou věřící dobře poučeni a nehrozí nebezpečí zneuctění svátosti nebo nesnadného provedení pro velké množství účastníků či z jiného důvodu.

Pokud jde o způsob, jak podávat věřícím pod obojí způsobou, a o rozsah dovolení, mohou biskupské konference vydat normy a dát je potvrdit Apoštolskému stolci.

284. Podává-li se pod obojí způsobou:

- a.** z kalicha podává obvykle jáhen nebo, není-li jáhen přítomen, kněz; nebo také řádně ustanovený akolyta nebo jiný mimořádný přísluhovatel svatého přijímání; anebo věřící, jemuž byla v případě nutnosti tato povinnost svěřena jednorázově;
- b.** zbytek krve Kristovy přijme u oltáře kněz nebo jáhen nebo řádně ustanovený akolyta, který podával z kalicha; posvátné nádoby obvyklým způsobem vyčistí, vytře a urovná.

Věřícím, kteří chtějí přijímat pouze pod způsobou chleba, se má svaté přijímání touto formou poskytnout.

Slavnostní otevření c. k. státní dráhy Praha – Olomouc v roce 1845 (pokračování v popisu zahajovací jízdy)

str. 91, slp. 2

Jak nádherné byly ony četné triumfální oblouky, které byly ve všech dvaceti pěti stanicích

str. 92, slp. 1

půvabně vyzdobeny květinami a girlandami, a podobně všech dvě stě třináct strážních domků podél celé trati! Všechny slavnosti na přivítanou vlaku byly velmi dojemné, nejvíce však ono mávání šátek, předem nepřipravené, zcela prosté, avšak nejsrdečnější ze všech uvítacích ceremonií. Tentýž pozdrav na přivítanou, který ještě na širém moři kyne námořníkovi od břehů rodné domoviny, když se po dlouhých měsících vrací ke svým nejmilejším – tentýž pozdrav nyní směřoval ke drahému princovi našeho císařského domu, k osvíceným a moudrým rádcům našeho monarchy a milovaným bratrům, kteří nám přinesli radostnou jistotu, že od nynějška je císařské město, spolu se sesterskými městy Brnem a Olomoucí, ještě niterněji a pevněji spojeno s hlavním městem Čech.

Jen několik okamžiků, a vlak už spěšně minul obelisky, které – jako poslední pozdrav předměstí Karlína – byly postaveny spolu s impozantním triumfálním obloukem za posledním strážním domkem, jakož i další ohromný obelisk, který se vypínal vzhůru u vjezdu do nádraží [= tj. do vnějšího nádraží],¹ a boční tribuny

str. 92, slp. 2

s vyobrazeními krás města. Poté vlak zastavil v osobní hale vnitřního nádraží. Po celé délce nádraží, možná nejrozlehlejšího na evropském kontinentě, vytvořily početné měšťanské sbory slavnostní špalír. V osobní hale, která byla co nejslavnostněji vyzdobena květinovými girlandami a znaky českých měst, vyčkával ctihodný magistrát a zástupci měšťanstva královského hlavního města Prahy, v čele s panem c. k. apelačním radou a starostou Josefem Müllerem. Ten přivítal ve staroslavné Praze

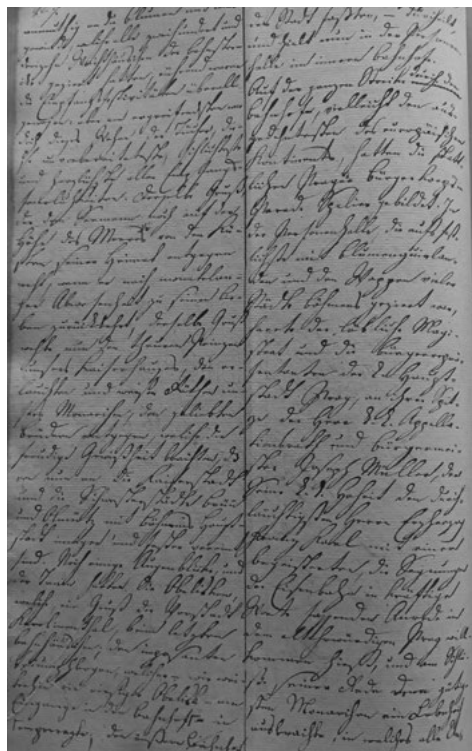
Jeho c. k. Výsost pana arcivévodu Františka Karla nadšeným projevem, v němž shrnul všechna požehnaná spojení s výstavbou železniční dráhy. Svoji řeč zakončil hlasitým Vivat předobrému monarchovi,

str. 93, slp. 1

k němuž se hlasitě a srdečně připojili všichni přítomní včetně nablízku stojící hudební kapely měšťanského granátnického sboru.

Foto, transliterace, transkripce a překlad:
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

¹ Nádraží Státní dráhy v Praze (dnešní Masarykovo nádraží) patří k nejstarším v Evropě. V r. 1845 se dělilo na tzv. vnější nádraží (před novoměstskými hradbami) a vnitřní nádraží (za hradbami, které byly prorazeny dvěma branami) s osobní halou a oddělenými budovami pro odjíždějící a přijíždějící cestující.

Popeleční středa / 5. 3. 2025

Letos zahajujeme postní dobu poměrně pozdě – čeká nás však opět čtyřicet dnů, které si Bůh přeje, aby je věřící prožil jinak než zbytek roku. Může to být rok od roku těžší: okolní svět nás ovlivňuje víc, než možná někdy chceme připustit. Křesťan však má právě během tohoto období dokázat, že tento svět není jeho cílem. Proto se má čtyřicet dnů více modlit (nejen sám, ale i s církví, kterou reprezentuje farnost), konkrétně se zříkat něčeho příjemného (nejen na Popeleční středu a Velký pátek) a celý čas konat nějaké větší charitativní skutky. To není výklad církve, to je Ježíšův požadavek...

Jarní brigáda / 8. 3. 2025

Tentokrát nejde jen o úklid kostela, ale o velký jarní úklid: jako obvykle je potřeba dokončit úklid na půdě, zvládnout okna na farní budově, připravit obě zahrady na běžný celoroční provoz, na který pravděpodobně bude opět dohlížet pan farář. Tato sobota je ale naší společnou: vezmeme si tedy z domova rukavice, možná i kýbl či rejžák, zahradní nůžky, ale klidně i „pouze“ ochotu, ruce a dobrou náladu. A pojďme se sejít na akci, která za sebou nejen zanechá kus práce, ale také nás propojí. A skončit můžeme třeba na obědě Na Slamníku...

Katecheze Jubilejního roku / 18. 3. 2025

Výzvu papeže k hlubšímu prožívání Jubilejního roku, který nastává každé čtvrtstoletí, můžeme uchopit každý jinak. Někdo soukromě, jiný v rodině, další společně s farností, ke které se hlásí. Je to na osobní zodpovědnosti. Jediná varianta, která je pro katolíka nepřijatelná, je nechat jeho výzvu lhostejně bez jakékoli odpovědi. U svatého Gotharda si za dvanáct večerů (jednou měsíčně) procházíme podrobným výkladem naší víry. Abychom ho nejen odřikali, ale i chápali. A uměli vysvětlit těm, kteří nás o to možná požádají. Když nebude kněz, bude to na každém z nás...

Pěší pouť / 22. 3. 2025

Jedna z možností, jak Bohu dát najevo svůj vděk za to, že nám odpouští naše provinění. Kdysi tomu tak bývalo po každé větší zpovědi. Pěší pouť na některé nábožné místo, v případě výročních zpovědí anebo v případech, kdy člověk obdržel velkou milost od Boha, to dokonce bývaly pěší poutě napříč Evropou. Bez zdravotního pojištění, dokonalé sportovní výbavy, bez bookingu a zajištěných polopenzí. My se můžeme zapřít jednou ročně, vzít na sebe kříž polodenního půstu, společné modlitby a několikahodinového mlčení a vydat se na místo, kde sestry trapistky vytvořily nový klášter Panny Marie nad Vltavou.

Postní duchovní obnova / 29. 3. 2025

Další z nabídky a pomoci, aby člověk nemusel vymýšlet, co v postní době udělá pro svou duši a jak naplní Kristův požadavek „modlitby a půstu“. Půl dne si udělat volno, ztišit se a naslouchat. Slovům zkušeného exercitátora, tentokrát z Tovaryšstva Ježíšova, která nás mají probrat z letargie, z přesvědčení, že není co zdokonalovat a zlepšovat. Je to jako pravidelná technická kontrola vozidla – ten, kdo se neumí zastavit a pod vlivem Božího Ducha a Slova, které vysvětluje pověřená osoba, rozeznávat pravdivý stav své duše, může snadno sklouznout do falešné jistoty, že je vlastně v jeho životě vše v pořádku.

Mše svatá ke cti bl. Karla / 30. 3. 2025

Letos to bude podeváté, co v kostele uvítáme ostatky blahoslaveného Karla Habsburského, posledního českého krále a rakouského císaře, jenž zemřel v mladém věku, vyhnán vlastním národem na ostrov Madeiru, bez možnosti se jakkoli bránit proti nařčení, že mohl zabránit válce (kterou on nerozpoutal) a že se podílel na vykořisťování nejen českého národa, ale i mnoha dalších, které nemohly v habsburské monarchii volně dýchat. Světec, který proslul jak svou zbožností, tak neobvykle velkou láskou, nás může v mnoha ohledech i dnes inspirovat.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý 17:00
biblický večer	středa 18:15
matky s malými dětmi	čtvrtek 9:00
křížová cesta	pátek 17:00

AKCE MĚSÍCE BŘEZEN 2025

3. 3.	Modlitba za Guineu-Bissau (18:15)
4. 3.	Modlitba za zemřelé (18:10)
4. 3.	Setkání akolytů (17:30)
5. 3.	Popeleční středa (17:30)
7. 3.	Křížová cesta (17:00)
8. 3.	Úklid kostela + jarní brigáda (08:00–12:00)
14. 3.	Křížová cesta (17:00)
16. 3.	Příprava k bířmování (15:00)
16. 3.	Příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
18. 3.	Katecheze Jubilejního roku (17:30)
19. 3.	Slavnost svatého Josefa (17:30)
21. 3.	Křížová cesta (17:00)
22. 3.	Pěší pouť do Poličan (08:00)
23. 3.	Pomazání nemocných (09:00, 10:30)
25. 3.	Příprava na společný život (18:30)
28. 3.	Křížová cesta (17:00)
29. 3.	Postní duchovní obnova (09:00–12:00)
30. 3.	Mše ke cti bl. Karla Habsburského (09:00)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví. Variabilní symbol pro dar farnosti na provoz a konkrétní akce je: 5052018.

100 Kč

200 Kč

500 Kč